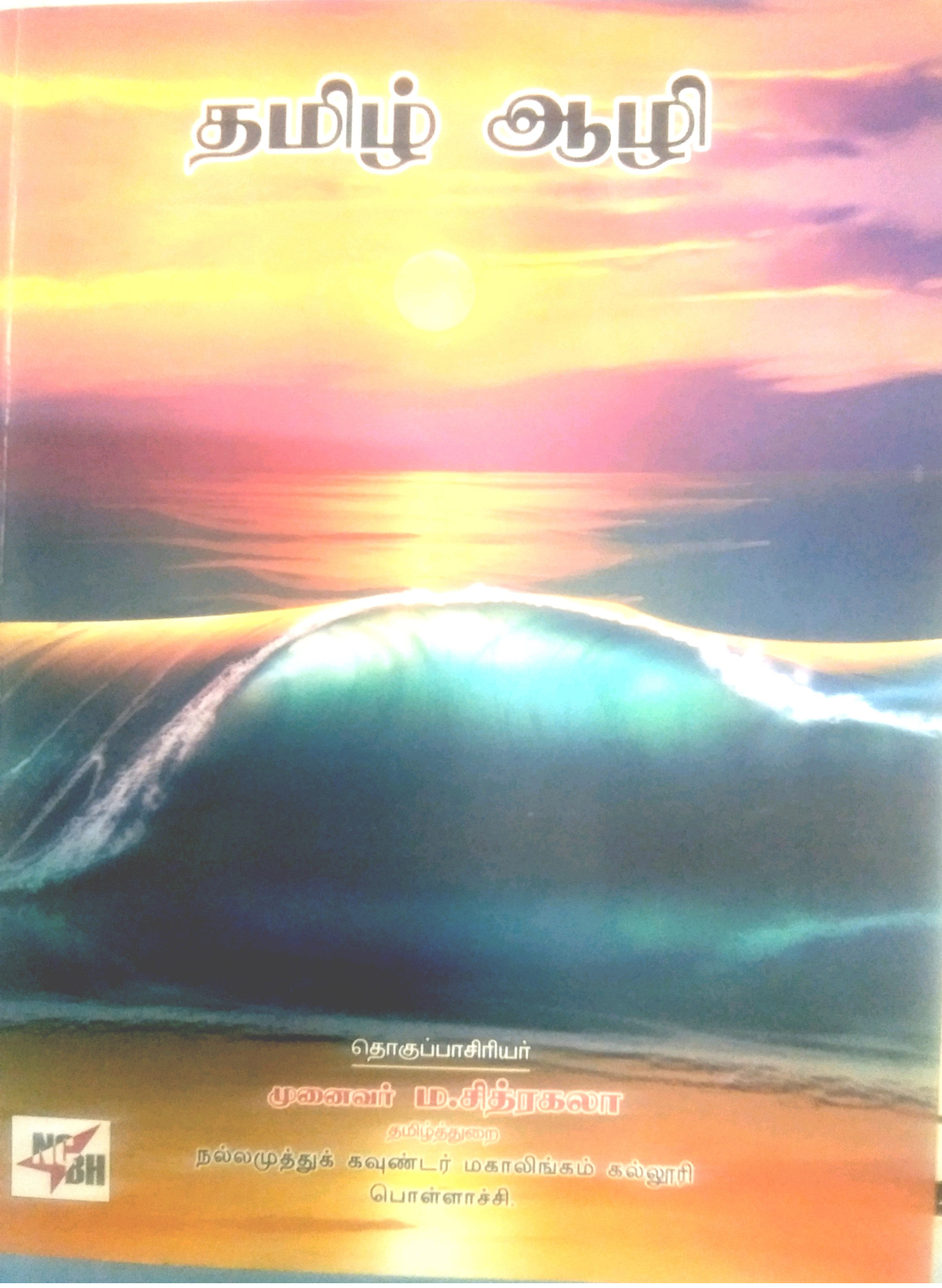

தமிழ் ஆழி

தொகுப்பாசிரியர்

முனைவர் ம.சித்ரகலா

தமிழ்த்துறை

நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி

பொள்ளாச்சி.

Scan Me

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல்
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050
☎ 044 - 26251968, 26258410, 4860188
www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh

தமிழ் ஆழி

தொகுப்பாசிரியர்

முனைவர் ம. சித்ரகலா

தமிழ்த்துறை

நல்லமுத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி

பொள்ளாச்சி.

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை– 600 050.

☎: 044 - 26251968, 26258410, 48601884

மூன்றாம் பருவம் - முன் மாதிரித் தேர்வு

(உரைநடை, இலக்கிய வரலாறு)

வ.எண்	ஆசிரியர்	கட்டுரைத் தலைப்புகள்
1	முனைவர் பொ.மா. பழனிசாமி	பதினெண் கீழ்க்கணக்கு அறநூல்களில் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்
2.	திலானி (இலங்கை)	அரசியல் சுதந்திரமும் இலங்கையின் வளர்ச்சியும்
3.	முனைவர் இரா. விஷ்ணுப்ரியா	சங்க இலக்கியத்தில் தொழில் முறைகள்
4.	முனைவர் ப. வடிவேல்	கவிதை படைக்கும் கவிதைகள்
5.	முனைவர் க. தனலட்சுமி	உலகநாதன் ஓதுவித்த வாசகம்

வ. எண்	இலக்கிய வரலாறு	நூல் வெளியீடு
1.	தமிழில் காப்பியங்களும், புராணங்களும்	தமிழ் இலக்கிய வரலாறு கா.வாசுதேவன் 16 -43, திருநகர், திருவானைக்கோயில், திருச்சிராப்பள்ளி.

3. சங்க இலக்கியத்தில் தொழில்முறைகள்

- முனைவர். இரா.விஷ்ணுப்ரியா

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளத்தினை மேம்படுத்த, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்த அந்த நாட்டிற்கு தொழில் வளமும், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் இன்றியமையாதது ஆகின்றது. பொருள் இல்லையேல் இவ்வுலகில் பலன் இல்லை, பயன் இல்லை. வாழ்க்கையில் ஒளி இல்லை எனலாம். ஒரு மனிதனை மதிக்க நினைப்பதும், மிதிக்க எண்ணுவதும் அவனுடைய செயலிலேயே அமைந்து நிற்கின்றன. 'வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே' என்று வாழ்ந்த சங்க காலமக்களே இதற்குச் சான்றாவர். பொருளைத் தேடிச் செல்வதும், படையைக் காப்பதும், அறிவை வளர்ப்பதும், உணவைப் பெறுவதும், அளிப்பதும், விற்பதும் எனப் பவவற்றைத் தொழிலாகச் செய்த சங்ககால மக்களினுடைய வாழ்க்கையில் இடம்பெற்றுள்ள பயிர்த்தொழிலும், உலோகத்தொழிலும், தோல் தொழிலும், அணிகலத் தொழிலும், தச்சுத் தொழிலும் சிறப்புற்று விளங்கிய முறைகள் குறித்து ஆராய்ந்து விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தொழில் குறித்த வரையறை

உழைப்பு என்பது பெயர்ச் சொல்லாக 'ஒரு செயல்' அல்லது 'தொழிலைக்' குறிக்கும். 'உழைத்தல்' என்பது வினைச் சொல்லாகத் 'தொழில் செய்தலைக்' குறிக்கும். திருமகள் தமிழ் அகராதி இத்தொழில் குறித்த சொல்லிற்கு "அலுவல், செயல், பெருமை, தந்திரம், ஏவல், திறமை, களவு" (ப. 608) என்றும், லிப்கோ தமிழ் - தமிழ் ஆங்கிலப் பேரகராதி "செயல், வேலை, ஏவல், வேலைத்திறன், உபயோகிக்கும் முறை" (ப.600) என்றும், மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி "கருமம், கன்மம், செயல், பணி" (ப.780) என்றும் இத்தொழில் குறித்த சொற்பொருளுக்கான விளக்கத்தினை அளிக்கின்றது. மேலும் பொருளியல் பேறறிஞராகிய மார்சல் "உழைப்பு என்பது மூளையையோ உடலையோ முழுவதுமாகவோ பகுதியாகவோ வருத்தி ஏதோ ஒன்றைப் படைப்பதற்காகச் செய்கின்ற செயலைக் குறிக்கும்." (பண்டைத் தமிழர் தொழில்கள் ப.36) என்று குறிப்பிடுகின்றார். இவற்றிலிருந்து உழைப்பு என்பது எல்லா வகையான தொழில் திறமைகளையும் உள்ளடக்கியது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

பயிர்த்தொழில்

மனித வாழ்விற்கு அடிப்படையானது உணவு. உணவு இன்றேல் பண்பாடும் இல்லை பழம் பெருமையும் இல்லை. ஆதலின் சங்ககால மக்கள் உணவுப் பொருளின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்து அவற்றைப் பெருக்கினர். அதனால் உழவுத் தொழிலே தலைமைத் தொழிலாக, உயிர்த் தொழிலாகப் போற்றப்பட்டது. உழவர்கள் வேளாண் மாந்தர்கள் எனப்பட்டனர். அவர்களது அடிப்படைத் தொழில் பயிர்த்தொழிலைப் பேணிப் பாதுகாத்து, நல்ல விளைவினைப் பெருக்குவதாகும். அவர்களது முழுக்கவனமும் பயிர்த் தொழில் செய்வதிலேயே இருத்தல் வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இக்கருத்தினைத் தொல்காப்பியம்,

"வேளாண் மாந்தர்க்கு உழுதூண் அல்லது
இல்லென மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி" (தொல். மரபியல். 1581)

எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

குறிஞ்சி நிலத்தில் மலையினின்று விழும் அருவியும், மலையில் அமை... குறிஞ்சியின் இயற்கை நீர்நிலையாகும். இவ்அருவி நீரும், சுனைநீரும் பயிர்த்... பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை,

"மைபடு சிலம்பின் ஐவனம் வித்தி
அருவியின் விளைக்கும்..." (குறுந். 371: 2-3)

"நிலம் நீர் ஆர குன்றம் குழைப்ப
அகல் வாயப் பைஞ்சுனைப் பயிர் கால்யாப்ப" (நற். 5: 2-3)

என்ற பாடலடிகளின்றும் அறிய முடிகின்றது.

இரவில் அறுவடை செய்தல்

கார் காலத்தில் விதைக்கப்பட்ட புன்செய்ப் பயிர்கள், வேங்கை மரங்க... பருவத்தில் அறுவடை செய்யப்பட்டன. அகன்ற பெரிய தினைப்புனங்க... நேரத்திலும் அறுவடை செய்யப்பட்டுள்ளன. அந்நேரத்தில் விலங்குகள் ஊறு செ... இரவில் தொண்டகப் பறையறைந்து அறுவடை செய்துள்ளனர் என்பதை,

"சிறுதினை விளைந்த வியன்கண் இரும்புனத்து
இரவு அரி வாரின் தொண்டகச் சிறுபறை
பானாள் யாமத்தும் கறங்கும்" (குறு. 375: 3-5)

என்ற அடிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

தாம்படித்தல்

கதிர்களுடன் கூடிய தினை, வரகு ஆகியவற்றைத் தாளுடன் அரிவார்கள். ... அரிந்தவற்றைப் பாறைகளின் மேல் குவித்து வைப்பர். பின்னர் வரகு, தினை ஆகி... தாம்படிக்க எருது அல்லது யானையைப் பயன்படுத்துவர் என்பதையும் அறிய மு... இதனை,

"மென்தினை நெடும்போர் புரிமாா
துஞ்சு களிறு எழுப்பும் தம் பெருங்கல் நாட்டே" (நற். 125: 11-12)

என்ற வரிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. மிகவும் குறைந்த அளவு விளைச்ச... இளைஞர்கள் காலால் மிதித்துத் தானிய மணிகளைப் பிரித்தெடுப்பர் என்பதை,

"எருதுகால் உறாஅது இளைஞர் கொன்ற
சில் வினை வரகின் புல்லென் குப்பை" (புறம். ...)

என்ற அடிகள் விளக்குகின்றன. பிரித்தெடுத்த தினை, வரகுகளை மான் தோ... பாறைகளிலும் பரப்பிக் காய வைத்துள்ளனர். நன்றாகக் காய்ந்த பிறகு இவற்றை... கூடுகளில் இட்டு வைத்துள்ளமையை,

"கருங்கால் வேங்கைச் செஞ்சுவல் வரி...
மிகுபதம் நிறை...

மேலும் தோரை, சாலி, முடந்தை, செந்நெல் போன்ற நெல் வகைகளும், எள், உழுந்து, ...தன்னை, அவரை, பருத்தி, கரும்பு, மிளகு, மஞ்சள் போன்றவைகளைப் பயிரிட்டுப் ...லனடையவும் அவற்றைக் காக்கவும், அக்கால மக்கள் அறிந்திருந்தனர் என்பதும் ...லப்படுகின்றது.

...லோகத் தொழில்

பண்டைத் தமிழர் பல்வகை உலோகங்களைப் பயன்படுத்தித் தங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களைச் செய்வதில் சிறப்புற்றிருந்தனர். இரும்பு, பொன் ஆகிய உலோகங்களைப் பயன்படுத்தித் தொழில் செய்யும் கொல்லர்களைப் போலவே வெண்கலம், செம்பு முதலிய ...லோகங்களை உருக்கும் திறம் பெற்று, அவற்றால் மக்கள் பயன்படுத்துவதற்குரிய பல வகையான பொருட்களையும் செய்யவல்ல, வன்தொழிலாளர்கள் தங்களுக்குரிய தொழில் வகைகளைப் பெருக்கி இருந்தனர். வெண்கலத்தை உருக்கிக் கலங்கள் முதலியன செய்பவர்கள் கஞ்சக்காரர்கள் என்றும் செம்பினால் கலம் செய்பவர்கள் செம்பு கொட்டிகள் என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

நற்றிணைப் பாடலொன்றில் கம்மியன் செம்பால் செய்து கடைந்து வைத்த பானை ...னப் பொருள்பட "கம்மியர் செம்பு சொரி பானையின் மின்னி" (நற். 153: 2-3) என்ற குறிப்பு காணப்படுகின்றது. கரிகாலன் அரண்மனையில் இருந்த பணிப்பெண்டிர் அரசனுக்கும் அவனுடைய விருந்தினர்க்கும் பொற்கலத்தில் கள்ளை ஊற்றிக் கொடுத்தமையை "பொலங்கலம் நிறைய" (பொரு.86) என்ற அடி எடுத்துரைக்கின்றது. வயிரம் போன்ற கற்கள் இழைத்த கலன்கள் பயன்படுத்தப்பட்ட குறிப்பை "மணி செய் மண்டை" (105. 5) என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் அடியின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

பாண்டியன் அரண்மனை அந்தப்புரத்து நெடுஞ்சுவர்கள் செம்பிட்டுச் செய்தாற் போன்றே உறுதியும் வேலைப்பாடும் பெற்று விளங்கியதை,

"செம்பு இயன்றன்ன செய்வு உறு நெடுஞ்சுவர்" (நெடு. 112)

என்ற வரி உணர்த்துகின்றது. வெள்ளியால் ஆன கலம் உண்கலமாகவும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. திரையனின் அரண்மனையில் இவ்வெள்ளிக் கலங்கள் நிறைந்து இருந்தன என்பதையும் (பெரும். 477 - 480) இவ்வெள்ளியின் நிறம் முல்லை மலரின் தன்மையோடு ...த்திருந்தன என்பதையும்,

"வெள்ளி அன்ன ஒள்வீ உதிர்ந்து
சுரி முகழ் முசுண்டையொடு முல்லை-" (மது. 280 - 281)

என்ற அடிகள் பகர்கின்றன.

மேற்கூறப்பட்டவற்றினின்றும் சங்க காலத்தில் செம்பு, வெள்ளி, பொன் ஆகிய உலோகங்களைக் கொண்டு பல பொருள்களைச் செய்துள்ளமையையும், பயன்படுத்தி உள்ளதையும் அறிய முடிகின்றது. இவை தமிழ்நாட்டில் பண்டு தொட்டே கிடைத்து வந்தன என்பதைப் பல்லவபுரம், ஆதிச்சநல்லூர் முதலிய இடங்களில் கிடைத்த புதை பொருள்களைக் கொண்டு நன்கு அறியலாம். இன்றும் இதன் பயன்பாடு மிகுந்துள்ளமையையும் உணர...

Dr. T. PARAM...

தோல் தொழில்

இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்த பண்டையத் தமிழர்கள் தோலின் பயன் ... வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பயன்படு பொருளாகத் தோலைப் பதப்படுத்திப் பயன்... முறைகளைக் காண முடிகின்றது.

போர் வீரர்கள் காம்பொடு பொருந்திய வாட்படை, வேற்படை ஆகிய... புலித்தோலால் செய்த உறையிலிட்டு வைத்திருந்தனர். போர்க்காலத்தில் அ... உறையினின்றும் எடுத்துப் போருக்குரிய வகையில் செம்மை செய்துள்ளனர். இக்...

"திண்பிணி எஃகம் புலியுறை கழிப்ப" (பதிற். 19: 4)

என வரும் பாடலடியால் அறிய முடிகின்றது.

போர்த்தொழிலில் ஈடுபடும் வீரர்கள் தங்கள் உடலை வாள், வேல் ஆகியவ... தாக்குதலில் இருந்து காத்துக் கொள்ளக் கவசம் அணிந்துள்ளனர். இக்கவச... 'மெய்புதை அரணம்' என்று கூறுவர். இது இரும்பினாலும் புலித்தோலாலும் செய்ய... என்ற குறிப்பு கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது.

"புலி நிறக்கவசம் பூம்பொறி சிதைய
எய்கணை கிழித்த பகட் டெழின் மார்பின்" (புறம். 13: 2-3)

இங்கு 'புலி நிறக் கவசம்' என்பது புலித் தோலால் செய்யப்பட்ட 'மெய்புகு கருவி' அ... கவசத்தைக் குறித்தது ஆகும். இன்றும் ஒரு நாட்டின் உயர்ந்த பதவிகளில் இருப்... இம்மாதிரியான கவசத்தை அணிந்து கொள்வதையும் நாம் காண முடிகின்றது. இ... கருவிகளுக்குப் பாதுகாப்பாகத் தோலைப் போர்வையாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். ... இறைச்சியைத் தோற்பையில் இட்டுச் சென்றுள்ளனர். ஆட்டின் தோல், மான் தோ... புலித்தோல் ஆகியவை படுக்கையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தோலால் செய்யப்... செருப்பை அணியும் வழக்கமும் இருந்துள்ளன. செருப்பு என்ற காலணி "தொடுதோ... அடியர்" (மது. 636), "அடிபுதை அரணம் எய்தி" (பெரும். 69), "செருப்புடை அடியர்" (... 129: 13) என்ற சொற்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதும் புலனாகின்றது.

செருப்பினை எப்படிச் செய்தனர் என்பதற்கான குறிப்பு பரிபாடலில் காணப்படுகின்... முதல் நிலையாகத் தைப்பதற்கென அமைந்த தோல், தாமரை மலரின் செந்நிறத்... கொண்ட துவர் நீர்த்துறையில் முழுவதும் மறைய அழுத்திப் பதப்படுத்தியுள்ளனர் பி... அதன் முதுகுத் தோல் முழுமையாக மயிரால் மூடப்பட்டுள்ள நிலையில் அதன்... வரிகளைக் கொண்ட பாம்பின் தோலைக் கீறியெடுத்த வார் போன்ற மென்மை... மயிற்பீலியின் பிளவினை வைத்து அழகுறுத்தப்பட்டது என்ற கருத்தமை...

"... தைப்பு அமைசருமத்தின் தாள் இயைதாமரை
துப்பு அமைதுவர் நீர்த்துறை மறை அழுத்திய
வெரிநத் தோலோடு முழுமயிர் மிடைந்த
வரி மலி அரஉரி வள்பு கண்டன்ன
புரி மென் பீலிப் போழ் புனை அடையல்" (பரி. 21: 4-8)

என்ற வரிகள் சுட்டுகின்றன

இங்குக் காலணியை "அடையல்" என்னும் பெயரால் சுட்டியுள்ளனர் என்பதும் ... வருகின்றது.

'அடைய' என்பதற்கு முழுமையாக என்று பொருள். காலை முழுமையாக மறைத்துக் காக்கின்ற தன்மையால் இப்பெயரைப் பெற்றிருக்கலாம் எனப் பொருள் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இருப்பினும் செருப்புத் தைக்கும் தொழில் நுட்பம் பலவும் இங்கு இடம் பெற்றுள்ளமையை அறிய முடிகின்றது. தோல், கம்பளி முதலான பல பொருட்களை நாம் பதப்படுத்தித் தயாரிக்கின்ற இன்றைய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கு அடிப்படை சங்க இலக்கியங்களில் பொதிந்துள்ளன என்பதையும் இங்குக் காண முடிகின்றது.

தச்சுத் தொழில்

தச்சு என்பது ஒன்றையும் மற்றொன்றையும் பொருத்தி இணைப்பதாகும். இத் தச்சுத்தொழிலைச் செய்வோர் தச்சர் எனப்பட்டனர். கல் தச்சுச் செய்வோர் கல்தச்சர் எனவும் மரத்தச்சுச் செய்வோர் மரத்தச்சர் எனவும் வழங்கப்பட்டனர். தச்சுத் தொழிலியற்றியதால் தச்சர் எனப்பட்டனர். இவர்களுக்குக் கம்மாளர் என்ற பெயரும் உண்டு. மக்களின் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள்களையும், வசதிக்குத் தேவையான வண்டிகளையும், தேர்களையும் செய்து கொடுத்துள்ளவர்கள் இத்தச்சர்களே ஆவர்.

இவர்கள் தம் மக்களை இளம் வயதிலேயே தன்னுடைய தொழிலில் நன்கு பழக்கி வைத்துள்ளமையை,

"தச்சச் சிறார் நச்சப் புனைந்த
ஊரா நற்றேர்" (பெரும். 248: 249)

என்ற அடிகள் விளக்குகின்றன.

நால்வகைப் படைகளில் தேர்ப்படையும் ஒன்றாக இருப்பதால் தேர் செய்வது என்பது அன்றைய தச்சர்களின் தலையாய கடமையாக இருந்திருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில் ஒ... நாளில் எட்டுத் தேர்களைச் செய்யவல்ல தச்சர்கள் முற்காலத்தில் இருந்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது. இதனை,

"வைகல் எண்தேர் செய்யும் தச்சன்" (புறம்.87)

என்ற பாடலடியால் அறியலாம்.

கண்ணைக் கவரும் வண்ணம் நேர்த்தியான தேர்கள் செய்யப்பட்டுள்ள... பொருளாதார நலனைப் பெருக்கும் வகையில் வாணிபத்திற்குத் தேவையான படகுக... கப்பல்கள் கட்டும் தொழிலில் தச்சர்கள் சிறந்து விளங்கியுள்ளனர் என்பதையும் நினை... வேண்டியுள்ளது.

... தாங்கக் குட்டிக்கு உளியால் குடைந்து செ... அணிவித்துள்ளனர் என்பதை,

"நறவு வாயுறைக்கு நாகுமுதிர் நுணவத்
....
கைபுனை செப்பங்கடைந்த மாரபிற
செயபூங் கண்ணளி செவி முதறிருத்தி
.... மந்தி" (சிறு. 51-56)

என்ற ... அடிகள் சுட்டுகின்றன.

மேலும் அரண்மனை மதில் கதவு, வாயிலின் நிலைக்கா[illegible]
சக்கரங்கள், பொருட்கள் எனப் பலவற்றைச் செய்வதில் கலை நு[illegible]
விளங்கியுள்ளனர். இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே இன்று [illegible]
திறன்களை மக்கள் வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர் என்பதும் தெரிய வரு[illegible]

அணிகலத் தொழில்

அழகுக்கு அழகு செய்வன அணிகள். அன்று முதல் இன்று [illegible]
அனைவராலும் விரும்பப்படுவது இவ் அணிகலன் ஒன்றே என்பது இதன் [illegible]
விளக்குவதாகும். பண்டைய காலத்தில் அணிகலன் செய்வதில் பெயர் [illegible]
ஊர்களாகப் பதிற்றுப்பத்தில்,

> "கொடுமணம்பட்ட வினைமாண் அருங்கலம்
> பந்தர்ப் பயந்த பலர் புகழ்முத்தம்" (74: 5 -6)

என இரண்டு இடங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அதாவது கொடும[illegible]
ஊரினிடத்தே கொண்ட அரிய பலவகையான அணிகலன்களையும், பந்தர் [illegible]
ஊரிடத்தே பெற்ற பலரும் சிறந்ததெனப் போற்றும் முத்துக்களையும் சொ[illegible]
படுத்தியுள்ளனர் என்பதின் வழி கொடுமணம், பந்தர் என்ற இரண்டு ஊர்களும் அ[illegible]
தொழிலில் புகழ்பெற்றிருந்தமையை உணர முடிகின்றது.

பேழை

பொன்னும், மணியும் கொண்டு செய்யப்பட்ட அணிகலன்கள் பாதுகாப்[illegible]
இருக்கத் திறந்து மூடக்கூடிய அமைப்புடன் நகைப் பேழைகள் இருந்துள்ளன.

> "பொன்செய் பேழை மூய்திறந்தன்ன" (குறுந். 233: 3)

என்ற அடி இதனை எடுத்துரைக்கின்றன.

ஒன்றை அழித்து மற்றொன்றை உருவாக்கும் நுட்பம்

பொன், வெள்ளி முதலியவற்றை உருக்கி வார்க்கும் அச்சுப் பொறிகள் இருந்[illegible]

> "வெள்ளி உருக்குறு கொள்கலம்" (நற். 124: 6-7)

ஒன்றை அழித்து மற்றொரு அணிகலன் செய்யும் பழக்கமும் இருந்துள்ளது.

போரில் வெற்றி பெற்ற மன்னன் தன்பகை மன்னர்களின் மணிமுடியை அழி[illegible]
அப்பொன்னைக் கொண்டு அணிகலன் செய்தமையை,

> "எழுமுடி கெழீஇய திருஞெமரகலத்து" (பதி. 16: 17)

என்ற அடியாலும்,

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் பகை மன்னனின் முடிகளைக் கொ[illegible]
வீரக் கழல் செய்து கொண்டான் என்பதை,

> "... கடந்தட்டவர்
> முடிபுனைந்த பசும்பொன்னின்
> அடி பொலியக் கழல்தைஇய
> வல்லாளனை வயவேந்தே" (புறம். 40: 2-5)

என்ற அடிகளாலும் விளங்குகின்றது.

[illegible]

> "உறுவினைக் கசாவா உலைவில் கம்மியன
> பொறியறு பிணைக்கூட்டும் துறைமண கொண[illegible]" (நற். 363)

என்னும் வரிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

அருங்கலன் செய்தல்

பொன், பவளம், முத்து, வயிர மணிகள் ஆகியவற்றை இணைத்து அழகிய உயரிய அருங்கலன் செய்தமைக்கான சான்றுகள் காணப்படுகின்றன.

அக்காலத்தில் ஆடவரும் பெண்டிரும் முடிமுதல் அடிவரை எல்லா உறுப்புகளிலும் அணிகலன் பல பூண்டுள்ளனர். தலையணி, கழுத்தணி, கையணி, விரலணி, இடையணி, காலணிகள் எனப் பலவற்றை அணிந்துள்ளனர்.

பொன்னுக்கு அடுத்த நிலையில் உயர்ந்ததும் வேலைக்குத் தரமானதுமான உலோகம் வெள்ளியாகும். காலில் அணியப்படும் தண்டை, சதங்கை, சிலம்பு போன்ற அணிகள் வெள்ளியால் செய்யப்பட்டன. மகளிர் பொற்றொடி அணிவதோடு வெள்ளி வளையையும் அணிந்திருந்தனர் என்பதை,

> "நீர்த்திரள் கடுக்கு மாசில் வெள்ளிச்
> சூர்ப்புறு கோல்வளை செறிந்த முன்கை" (அகம். 142: 16-17)

என்றதால் உணரலாம். முத்துக்களுக்கும், மணிகளுக்கும் துளையிடல், சாணை பிடித்தல், மாசு நீக்கக் கழுவுதல் போன்ற தொழில்களும் நடைபெற்றுள்ளன. ஏராளமாகப் பொன் கிடைக்கப் பெற்ற காரணத்தினால் பொன்னால் காசடிக்கப்பட்டது. அதனால் காசிற்கு மட்டும் இன்றி மற்ற உலோக வகைகளுக்கும் இவ்வகையான தொழில்நுட்பம் சிறந்து விளங்கியுள்ளது. அன்றும் இன்றும் என்றும் இவ் அணிகலன் மீதான அழகுணர்வு ஒன்றே இதனை வளர்ச்சியில் இட்டுச் செல்லும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சங்க கால மக்கள் பின்பற்றிய இவ்வகையான தொழில்கள் இக்காலத்தில் ஆல்போல் தழைத்து வளம் பெற்று விளங்குகின்றது என்பதையும், மனித வாழ்க்கையின் சிறப்பிற்கு அடிப்படை இத்தொழில்களே ஆகும் என்பதையும், இவை இல்வாழ்க்கையில் இயங்காவிடில் வாழ்க்கையின் இயக்கம் ஒடுங்கிப் போய்விடும் என்பதையும் இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. மேலும் இன்றைய தலைமுறையினர் இச்சங்க நூற்களைப் படித்து ஆராய்ந்தால் பல்வகையான தொழில்நுட்ப அறிவும் வெளிப்பட்டு நிற்கும் என்பதையும் இதன் கண் உணர முடிகின்றது.

Dr. T. PARAMESHW[illegible]

தமிழமுது

தமிழ் மொழித்திறன் – I

(2020 – 2021 ஆம் கல்வியாண்டில் சேர்வோர்க்குரியது)

முதற்பருவம்

தொகுப்பாசிரியர்

முனைவர் க.தனலட்சுமி

தமிழ்த்துறை

நல்லமுத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி

பொள்ளாச்சி

தமிழமுது

தமிழ் மொழித்திறன் - I

(2020 - 2021 ஆம் கல்வியாண்டில் சேர்வோர்க்குரியது)

முதற்பருவம்

Scan Me

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884

www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

ISBN 978-81-2344-011-8

9 788123 440118

Code No. A 4364 ₹ 230/-

முதற்பருவம் - முன்மாதிரித் தேர்வு - (உரைநடை, இலக்கிய வரலாறு)

வ.எண்	ஆசிரியர்	கட்டுரைத் தலைப்புகள்	நேரப்பங்கீடு (நிமிடங்கள்)
1	முனைவர் பொ.மா. பழனிசாமி	தமிழுக்குத் தடம் கண்ட தொல்காப்பியம்	180
2.	முனைவர் இரா.விஷ்ணுப்ரியா	எட்டுத்தொகை நூல்களில் நிர்வாகத்திறன்	180
3.	முனைவர் நா.பிரகாஷ்	காப்பியங்கள் காட்டும் தனி மனித வாழ்வியல்	180
4.	முனைவர் மா. சித்திரகலா	தமிழர்களின் மரபு வழி விழாக்கள்	180
5.	பேரா. அ. மகபுபூ	தமிழ் இலக்கியத்தில் கோயிற் கலைகள்	240
வ.எண்	இலக்கிய வரலாறு	நூல்வெளியீடு	நேரப்பங்கீடு (நிமிடங்கள்)
1.	தமிழ் இலக்கணம் ஓர் அறிமுகம்	தமிழ் இலக்கிய வரலாறு க. வாசுதேவன் 16 - 43. திருநகர், திருச்சிராப்பள்ளி.	60
2.	தமிழில் புதுக் கவிதை		60

தமிழமுது

தமிழ் மொழித்திறன் - I

(2020 - 2021 ஆம் கல்வியாண்டில் சேர்வோர்க்குரியது)

முதற்பருவம்

தொகுப்பாசிரியர்

முனைவர் க. தனலட்சுமி

தமிழ்த்துறை

நல்லமுத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி

பொள்ளாச்சி.

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை- 600 050.

☎: 044 - 26251968, 26258410, 48601884

2. எட்டுத்தொகை நூல்களில் நிர்வாகத்திறன்

- முனைவர் இரா.விஷ்ணு

அறிவியல் வளர்ச்சியால் உலகம் வேகமாகப் பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்
"திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு" என்ற முதுமொழிக்கிணங்க இன்று இளைஞ
பலரும் கடல் கடந்து பொருள் ஈட்டச் செல்கின்றனர். தனது குடும்பத்தையும், நாட்
முன்னேற்றப் பலரும் முனைகின்றனர். அதில் சிலர்தான் வெற்றி பெறுகின்றனர். இவ்வெற்
அடிப்படை ஒன்றே அது திட்டமிட்டு நிர்வகிப்பதே ஆகும். பொதுவாகக் குடும்பத்
பொருளாதாரத்தையும், அரசாங்க முறைகளையும் நிர்வகிப்பது சாதாரணமானது அ
சாதுர்யமானது. இவற்றை சங்ககால மக்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர். அவற்றை
பயன்படுத்தினோம் எனில் வாழ்வு இன்புறும் என்ற நோக்கில் சங்க இலக்கிய நூல்க
"எட்டுத்தொகை நூல்களில் நிர்வாகத்திறன்" எவ்வகையில் அமைந்துள்ளது என்ப
எடுத்துரைக்கும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

நிர்வாகம் குறித்த சொல் விளக்கம்

அலுவலகம், ஆட்சியமைப்பு, குடும்பம் என ஒவ்வொரு அமைப்பிலும் நிர்வா
பொதிந்துள்ளது. இச்சொல்லிற்குக் "கட்டுப்படுத்தியும் முறைப்படுத்தியும் கவன்
செயல்பாடு" (ப.624) எனக் க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி விளக்கம் அளித்துள்
மெய்யப்பன் தமிழ் அகராதி 'நிர்வாகம் பண்ணுதல்' என்ற சொல்லிற்கு பொறு
ஆளுதல், பராமரித்தல், முடிவு செய்தல், செயல் நடப்பித்தல், மெச்சும்படி ஒன்
சாதித்தல், உறுதிப்படுத்துதல் (ப. 729) என விளக்குகின்றது. நிருவாகம் என்பதற்கு ஆ
பொறுப்பு, மேற்பார்வை, ஓம்புகை (ப.637) எனத் திருமகள் தமிழகராதியும் விள
தந்துள்ளது.

குடும்பமும் நிர்வாகமும்

மனித வாழ்வில் சிறப்பானதும், முழுமையானதும் குடும்பம் என்ற அமைப்பா
குடும்பத்தில் கணவன் ஈட்டிய பொருளுக்கு ஏற்பச் செலவு செய்து இல்லறத்
செம்மையாக நடத்துபவள்தான் சிறந்த மனைவியாவாள். அவ்வகையில் தனது தந்தை
வீடு செல்வச் செழிப்புமிக்க வீடாக இருந்தாலும், தான் திருமணம் செய்து கொ
கணவனின் வீடு ஏழ்மையில் இருப்பினும் அதைப் பொருட்படுத்தாது வாழ்க்கை
இன்பமாய்க் கழிக்கின்றாள் ஒரு தலைவி. தேனொடு கலக்கப்பட்ட சுவை மிகுந்த பா
அருந்தி வளர்ந்தவள் இன்று ஒரு வேளை உணவு உண்டும், ஒரு வேளை உணவு இ
இருக்கின்றாள். சிறிய விளையாட்டுப் பருவத்தினளாக இருந்தவள் இன்று அ
ஒழுக்கமும் பெற்று துன்பத்தைப் பொறுத்துக் கொள்பவளாக எவ்வாறு மாறினா
என்று நற்றாயே விளக்குகின்றாள். இச்செய்தியினை,

"அறிவும் ஒழுக்கமும் யாண்டு உணர்ந்தனள் கொல்?
கொண்ட கொழுநன் குடிவறன் உற்றென
கொடுத்த தந்தை கொழுஞ்சோறு உள்ளாள்
ஒழுகு நீர் நுணங்கு அறல் போல,
பொழுது மறுத்து உண்ணும் சிறுமதுகையளே"

- (நற். 110. 9 - 13)

என்ற அடிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இன்றைய சூழலில் தன் புகுந்த வீடு வறுமையுற்றால் தன் தந்தையின் வீட்டிற்குச் சென்று தன் கணவரையும் வீட்டோடு மாப்பிள்ளையாக்கும் போக்கினையும் தன்னுடைய சொத்தினைப் பங்கிட்டு வந்து புகுந்தவீட்டில் வாழும் உரிமையும் பெற்று வாழ்கின்றதைப் பார்க்கும்போது இப்போக்கு சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறவில்லை என்பதையும், இருப்பதை வைத்து குடும்ப வாழ்வை நடத்தியுள்ளனர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

தலைவியின் வருகையும் வளர்ச்சியும்

வீட்டிற்கு மருமகள் வரும்பொழுது மகாலட்சுமியே வந்திருக்கின்றாள் என்று நினைக்கும் வழக்கம் இன்றும் உள்ளது. அவ்வகையில் சங்ககாலத் தலைவன் ஒருவனின் குடும்பம் ஒரு பசுவினை வைத்து அதன் வருவாயில் வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தது. பகற்சோறு உண்டால் இராச்சோறு கிடையாது, இச்சூழலில், தன்வீட்டிற்கு மனைவியாக ஒரு தலைவி வரும்பொழுது அவ்வீடு செழுமை அடைந்து செல்வம் நிறைகின்றது என்பதை அறிய முடிகின்றது. இதனை,

"ஓர் ஆன் வல்சிசீர் இல்வாழ்க்கை
பெரு நலக் குறுமகள் வந்தென
இனி விழவு ஆயிற்று என்னும் இவ்ஊரே" (குறுந். 295. 4 - 6)

என்ற அடிகள் உணர்த்துகின்றன. வரவிற்கேற்பச் செலவு செய்யும் பொழுது குடும்பம் சரியான நேர்க்கோட்டுப் பாதையில் செல்லும். இல்லையெனில் சருக்கி விழும். இங்கு இத்தலைவியின் பாதையானது குடும்ப முன்னேற்றத்தை அடியொற்றி அமைகின்றது.

விமர்சிக்காமல் வாழ்தல்

வாழ்க்கையில் யாரையும் விமர்சித்தல் கூடாது. விமர்சிக்கும் பொழுது தேவையில்லாத சங்கடங்களும், மனக்கசப்புகளும் ஏற்படும். முந்தைய அன்பு குறையும். அவ்வகையில் இங்கு ஒரு தலைவி தம் கணவனோடு ஏற்பட்ட மனவருத்தத்தை எவ்வாறு மறைக்கின்றாள் என்பதை,

"தண்ணம் துறைவன் கொடுமை
நம் முன் நாணிக் கரப்பாடும்மே' (குறுந். 9: 7 - 8)

என்ற பாடலடிகள் விளக்குகின்றன.

இதில் பரத்தையின் காரணமாகக் கணவன் பிரிகின்றான். இருப்பினும் தன் கணவனது செயலைத் தலைவி தன் தோழிக்குக் கூறுவதற்கு நாணி மறைக்கின்றாள் என்ற செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது. தங்களுக்குள் ஏற்பட்ட மன வருத்தத்தைப் பிறரிடம் கூற நினைக்காமல் தங்களுக்குள்ளேயே தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கின்றாள். பிரச்சினையைச் சமாளிப்பதும், அதனைச் சரிசெய்ய முயல்வதுந்தான் குடும்ப நிர்வாகத்தின் அடிப்படையாகும் என்பது பதிவாகியுள்ளது. மேலும் தன் வீட்டின் நான்கு சுவர்களுக்குள் அடைபட வேண்டிய சில விஷயத்தைப் பூகம்பமாக மாற்றி ஊராரின் சொல்லாடலில் வாழ்க்கையின்

... தொலைக்கின்றனர். இன்றைய தலைமுறையினர் விவாகரத்து என்னும் பாதையை மாற்றிக் ... அனைத்து முன்னேறிச் செல்லுவதில் முதன்மை பெறுகின்றனர். ஒரு சிம்மாசனத்திற்கு ... மாறிவிடுவது போல நாம் பேசும் சில விமர்சனங்கள் சிறிய தீப்பொறி ... என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். இதனை வாழ்க்கையையே மாற்றிவிடும் ... பாரதிதாசனும் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றார்.

"அன்பால் அவளும், அவனும் ஒருமித்தால்
துன்பமவளுக்கெனில்; துன்புறுவான் - துன்பம்
அவனுக்கெனில் அவளும் அவ்வாறே!
இந்தச் சுவைமிக்க வாழ்வைத்தான் தூயோர்
நவையற்ற காதல் வாழ்வென்று கழறினார்"

(குடும்பவிளக்கு, பக். 61)

இந்த அன்பு வெளிப்படுகின்றது. இத்தகைய தலைவியின் அன்பு தலைவனை நல்லவழியில் நடத்தும். ஒன்றை அன்பாகச் சொல்லும் பொழுது அச்செயல் ஒருநாள் வெற்றி பெறும் என்பதன் போக்கு குடும்ப நிர்வாகத்திறனுக்கு அடிப்படையாகும்.

பொருளாதாரம்

ஒரு பண்டத்தைக் கொடுத்து அதற்கு மாறாக மற்றொரு பண்டத்தை வாங்கிக் கொள்வதுதான் பண்டைக்கால வாணிகமுறை. தமிழ்நாட்டிலும் இந்த முறைதான் இருந்து வந்தது. இதனாலேயே இந்த வாணிகத்துக்குப் பண்டமாற்று முறை என்று பெ[illegible] வழங்கப்பட்டு வந்தது.

கள்ளிற்கு விலையாக யானை

வேடர்கள் யானை பிடிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தனர். பெண் யானை காட்டி[illegible] பிரிந்து அலறும் வண்ணம், ஆண் கன்றினை அதனின்றும் பிரித்துக் கொண்டு வந்து வெ[illegible] கடம்பின் கொழுவிய கொம்பினைப் பிளந்து அதனின்றும் பெரிதாக உரித்தெடுத்[illegible] வெண்மையான நார்க் கயிற்றால் அக்கன்றினை இறுகக் கட்டி, நீண்ட கொடிகள் அசை[illegible] தெருக்களைக் கொண்ட பழமையான ஊரின்கண் கள் விற்கின்ற இடத்தில் கள்ளிற்[illegible] விலையாக யானையைக் கொண்டு வந்து கட்டுவர், இதனை,

"கறை அடி மடப்பிடி கானத்து அலற
... ...
நறவு நொடைநல் இல்புதவு முதற்பிணிக்கும்."

(அகம். 83: 3 -

என்ற வரிகளால் அறியலாம். அங்காடியில் எந்தக் கடையில் எந்தப் பொருள் உள்ள[illegible] என்பதைத் தெரிவிக்க அப்பொருளுக்குரிய கொடிகள் கட்டப்பட்டிருந்தன என்பதையும் அ[illegible] முடிகின்றது. நடமாடும் சிறு வணிகர் தம் பொருளை விற்கும்பொழுது 'நெல்லும் உப்[illegible] ஒரே விலையாகும் வாங்கிக் கொள்வீராக' என்று சேரிதோறும் சென்று கூவி விற்[illegible] நிலையையும் (அகம். 390) காண முடிகின்றது. இன்று கொடிக்குப் பதிலாகப் பெய[illegible] பலகைகளும் பிற பயன்பாட்டுப் பொருள்களும் பயன்படுத்துவதைக் காணமுடிகிறது. இ[illegible] நிர்வாகத்திற்கான சிறந்த விளம்பர உத்தியாகும்.

பங்கிட்டுக் கொள்ளல்

வில் ஏந்திய மறவர்கள் வாணிகச் சாத்தரை வீழ்த்தி அவர்களின் அ[illegible] அணிகலன்களைத் திறையாகப் பெற்று, அத்திறைப் பொருள்களை விற்கள் பொருந்[illegible] அரணிடத்தே அவரவர்க்குரிய பங்குகளாக முறையே பகுத்துக் கொள்வர்.

"விளர் ஊன் தின்ற வீங்கு சிலைமறவர்
... ...
வில் கெழு குறும்பில் கோள்முறை பகுக்கும்"

(அகம். 89 : 10 -16)

என்ற வரிகளால் இதனை அறியலாம். எதனையும் தங்களுக்குச் சரியாகப் பங்கிட்டுக் கொள்வது நிர்வாகத்தின் சிறப்பாகும். ஊதியத்தையும், வேலையையும் சரியாகப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும் பொழுது, ஒரு நிர்வாகம் வெற்றி பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை. இன்று நிர்வாக மேலாண்மை குறித்த படிப்புகள் பெருகியுள்ளது என்பதையும் நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

மொத்த வாணிபம்

பொருள் உற்பத்தியாகும் இடத்தில் மொத்த வணிகம் நிகழ்ந்ததும் தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது, சான்றாக,

"பாடு பல அமைத்து கொள்ளை சாற்றி
கோடு உயர் திணிமணல் துஞ்சும் துறைவ"

(அகம். 30 : 10 -11)

என்பதைச் சுட்டலாம். பொதுவாக நில வழி வணிகத்தில் வண்டிகள் அதிகமாகப் பயன் படுத்தப்பட்டன. அவை சகடம் சாகாடு, பாண்டி, பாண்டில் என்ற வேறு பெயர்களாலும் அழைக்கப்பட்டன. நீர் வழிப்போக்குவரத்திற்குப் பெரிய நாவாய்கள் (மதுரைக் காஞ்சி - 83) மரக்கலங்கள் (பெரும். 350), தோணி (புறம் 343 : 6) போன்றன பயன்பட்டன. இவற்றைச் செலுத்துவோர் திமிலர், பெருநீரோச்சுநர் என மதுரைக்காஞ்சி குறிப்பிடுகின்றது. பெரும்பாலும் வண்டிகளை எருதுகளும், கழுதைகளும் இழுத்துச் சென்றன (அகம். 17, 89).

"இலாப நோக்கில் பொருட்களை வாங்கி விற்கும் தொழில்" என க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி வாணிகத்திற்கு விளக்கம் அளிக்கின்றது. இதன்வழி நிர்வாகத்தை வழிநடத்த வாகன வசதியும், இலாப நோக்கும் அவசியம் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

அரசாங்கம்

பண்டைய காலத்தில் தமிழகம், குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற ஐவகை நிலங்களாகப் பகுக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு நிலத்திலும் வாழ்ந்த மக்கள் பல காரணங்களால் பிற நிலங்களோடு போரிட வேண்டிய நிலைமை அடிக்கடி ஏற்பட்டு வந்தது. அதனால் அவ்வந்நிலத்து மக்கள் தம்முள் அறிவாலும், ஆற்றலாலும் சிறந்தவனைத் தம் தலைவனாகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு அவன் சொற்படி நடக்கலாயினர், இங்ஙனம் தோன்றிய தலைமையே நாளடைவில் அரசாக வளர்ந்தது.

குடவோலை முறை

அக்காலத்தில் ஆட்சி மன்றங்களுக்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குத் தகுதி உடையவர்களின் பெயர்களை ஓலைகளில் எழுதி மக்கள் அதனை ஒரு மட்கலத்தினுள் போடுவார்கள். அதனை ஆவண மாக்கள் என்போர் அக்குடத்தின் இலச்சினையை நீக்கி ஓலைகளை எடுத்துப் பிரித்துப் படித்து அப்பெயர் கொண்டு வெற்றிபெற்றோரை அறிவிப்பர். இம்முறை குடவோலை முறை எனப்பட்டது. இதனை,

"கயிறு பிணிக்குழிசி ஓலை கொண்மார்
பொறி கண்டு அழிக்கும் ஆவண மாக்களின்"

(அகம். 77 : 7 -8)

எனக் குறிப்பிடுகின்றது. இன்றைய தேர்தல் முறைக்கு முன்னோடியாகச் சங்ககாலம் அமைந்துள்ளது என்பதைக் காண முடிகின்றது.

ஒரு நிர்வாகத்திற்கான தலைமையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை முக்கியமாகு
...க்கப்பட்டுள்ளது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

வரி வாங்கும் முறை

ஒரு மாவிற்குக் குறைந்த நிலமாயினும் அதன் கண் விளைந்த காய்ந்த நெல்லை அறுத்துக் கவளமாகக் கொடுத்தால் யானைக்குப் பல நாட்களுக்கு உணவாக அது பயன்படும். நூறு வயல்களாயினும் யானை தானே சென்று உண்ணும் பொழுது அதன் வாயில் புகுந்த நெல்லினும் காலடியில் பட்டு அழிவது மிகுதியாகும். அது போல அரசன் குடி மக்களிடம் நெறி அறிந்து சிறிது சிறிதாக வரி வசூல் செய்வானாயின் மக்களுக்கு... வருத்தம் நோயாது அவன் நாடு கோடிப் பொருளினை ஈட்டிக் கொடுத்துச் செழிப்படையு... என்றும் குடிகளின் அன்பு கெடக் கொள்ளும் பொருள் தொகுதியை விரும்பினா... அவ்யானை புகுந்த நிலம் போல தானும் உண்ணப் பெறாது உலகமும் கெடும் என்று பாண்டியன் அறிவுடைநம்பிக்குப் பிசிராந்தையார் அறிவுரை கூறுகின்றார். இதனை,

"காய் நெல் அறுத்துக் கவளம் கொளினே
... ...
தானும் உண்ணான், உலகமும் கெடுமே" (புறம். 184 : 1 - 1...

ஓர் அரசு நடைபெற வேண்டுமானால் பொது மக்களிடமிருந்து வரிவசூல் செய்... வேண்டும். ஆனால் அவ்வரிச்சுமை மிகுந்ததாக இல்லாமல் நியாயமான முறையில் இரு... வேண்டும் என்பதை அறியும் பொழுது, ஓர் அரசாங்கத்தை நிர்வகிக்க எவ்வா... நடத்துகொள்ள வேண்டும் என அறிய முடிகின்றது. மேலும் பிசிராந்தையார் போன்... புலவர்கள் தவறு செய்யும்போது அத்தவறை எடுத்துரைப்பவர்களாக இருந்திருக்கின்ற... அரசு நிர்வாகத்தில் குறை ஏற்படும்போது அக்குறையை மற்றவர்கள் நிவர்த்தி செய்... அஞ்சக்கூடாது. ஒரு நிறுவனம் ஆயினும் ஒருவர் செய்யும் தவறை உணர்த்தி அவ... நல்வழிப்படுத்த வேண்டும். இவ்வரி வசூல் ஆனது "தென்றல் காற்றால் பூ தானாக மலர்வ... போலவும், பூவில் தேனைத் தேனீ எடுப்பது போலவும் மக்களை வருத்தாமல் வரிவசூ... செய்ய வேண்டுமென சாணக்கியர் கூறியுள்ளார்" (சங்க இலக்கியத்தில் நிர்வாகவிய... மேலாண்மைக் கோட்பாடுகள் ப.46) என்பதை முனைவர் நயம்பு அறிவுடைநம்பி (க.... அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

வறுமையை ஒழித்தல்

தன் நாட்டில் வறுமை இல்லாமையால் இரவலர்கள் தன்னை நாடி வாராவிடினு... அவர்களைப் பெற விரும்பித் தேரை அவர்கள் உள்ள பிற நாடுகளுக்கு அனு... அவர்களைத் தேடிக் கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு உணவைத் தரும் பேருள்ளம் கொண்... ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனின் சிறப்பை,

"வாரார் ஆயினும் இரவலர் வேண்டி
தேரின் தந்து அவர்க்கு ஆர்பதன்நல்கும்
நசைசால் வாய்மொழி இசைசால் தோன்றல்" (பதிற். 55 : 10 - 1...

என்ற அடிகள் விளக்குகின்றன. ஒரு நாட்டில் உள்ள மக்களின் வறுமையைப் போக்கியதோ... மட்டும் நில்லாமல் பிற நாடுகளில் உள்ளவர்களின் வறுமையையும் போக்க நினைப்ப... சிறந்ததாகும்.

"வாழ்ந்தவர் எரிந்தார் சுடுகாட்டில்
வாழும் போதே எரிகிறோம்
வயிற்றோடு வாழ்க்கையில்" (பரிதிப் புன்னகை. ப. ...

என்ற செந்தமிழினியவனின் கவிதையை நாம் உணரும்போது பசிக்கொடுமையால் வயிற்றோடு வாழ்க்கையையும் எரித்துக்கொள்ளும் பரிதாப நிலையை மாற்ற அரசாங்கத்தில் சிறந்த நிர்வாகம் அமைய வறுமை ஒழிப்பும் அவசியமாகும்.

தனித்திறன் அறிதல்

ஒவ்வொருவரிடமும் தனித்திறமை மறைந்தோ வெளிப்பட்டோ இருக்கும். அதனை ஒருவர் ஊக்குவிக்கும்போது அவர்களுக்கு உண்மையாகவும் விசுவாசமாகவும் நடந்து கொள்வார்கள். அத்தகைய அங்கீகாரத்தைத்தான் அனைவரும் விரும்புவர். இத்தகைய நிர்வாகத் திறனுடைய இச்சிந்தனையை ஔவையார் அதியமானுக்கு எடுத்துரைக்கின்றார். இதனை,

"இவற்கு ஈத்து உண்மதி, கள்ளே சினப்போர்
... ...
உறைப்புழி ஓலை போல
மறைக்குவன் - பெரும நிற்குதித்து வருவேலே" (புறம். 290: 1 - 8)

என்ற வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

வேந்தே! உன் தந்தையின் தந்தைக்கு இவனுடைய தந்தைக்குத் தந்தை படைக்கருவிகளை எடுத்துப் பகைவர் மேல் எறிந்தழிக்கும் போரில், பகைவர் எறிந்த படைகளை தானேற்று மாண்டான். மறப்போர் புரிந்து புகழ் நிறைந்த வலிமைமிக்க இவனும், மழைத் துளிகள் விழாதபடி காக்கும். பனை ஓலைக் குடைபோல நின் பகைவர் என்னை நோக்கி எறியும் வேலைத் தான் ஏற்றுத் தாங்குவான். அதனால் கள்ளை முதலில் இவனுக்குத் தந்து பின்பு நீ உண்க என்று கூறுகின்றாள். வீரனாக இருந்தாலும், ஊழியராக இருந்தாலும், அவர்களின் தனித் திறனைப் பாராட்ட வேண்டும் என்பதை இங்கு அறிய முடிகின்றது.

போர் முறை

"ஒருவனை ஒருவன் அடுதலும் தொலைதலும்
புதுவது அன்று இவ்வுலகத்து இயற்கை" (புறம்: 76: 1 - 2)

என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. இன்று புது வாணிகமாக போர் ஆயுதங்களின் விற்பனைச் சந்தை பெருகியுள்ளது. தரை வழித்தாக்குதல், வான்வழித் தாக்குதல், நீர்மூழ்கிக் கப்பல்கள் மூலம் கடல்வழித் தாக்குதல்கள், கண்டம் விட்டு கண்டம் பாயும் ஏவுகணைத் தாக்குதல் என்று பல்வேறு வழிகளில் குண்டுமழை பொழிவதைக் காண முடிகிறது. நோயாளிகள், பெண்கள், முதியோர்கள் போன்றவர்களை ஈவு இரக்கமின்றி கொன்று குவிப்பதை நாள்தோறும் காண்கின்றோம். இதற்கு மருந்தாக முதுகுடுமிப்பெருவழுதியின் செயல் அமைகின்றது.

"ஆவும் ஆன் இயற்பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடையீரும் பேணித்
... ...
அறத்து ஆறு நுவலும் பூட்கை" (புறம். 9: 1 - 6)

என்ற பாடல் அடிகள் இதனை எடுத்துரைக்கின்றன. "இப்போர் அறம் சிலப்பதிகாரத்திலும் இடம் பெற்றுள்ளது. பண்டைக் காலத்தில் போர் தவிர்க்க இயலாததாகவும் காலத்தின் தேவையாகவும் விளங்கியது" (பண்டைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் அற நெறிகள் ப - 137) என்று வே.முத்துலட்சுமி குறிப்பிடுவதையும் இங்கு உணர வேண்டியுள்ளது.

போர் செய்து பிற உயிர்களைத் துன்புறுத்தாமல் இருத்தல் சிறந்த அறம். போர் நிகழ்ந்தேற வேண்டிய சூழல் உருவாகும்போது, இத்தகைய கொள்கைகளை கடைப்பிடிப்பது என்பது உயரிய விழுமியம் ஆகும். இதனை அரசாங்கம் சரியாக நிர்வகித்தால் உயிரின் சேதம் குறையும் என்பதை உணர்ந்து கொள்வது அவசியம் ஆகும்.

"உயர்ந்த சிந்தனைகளின் சிறந்த படைப்பே இலக்கியம்" என்பார் அறிஞர் எமர்சன். அவ்வகையில் உயர்ந்த சிந்தனைகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட ஒரு பெட்டகமாய்ச் சங்க இலக்கியம் சிறந்து விளங்குகின்றது என்பதை இங்கு உற்றுநோக்க முடிகின்றது.